

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: Udrag fra FABLER

Citation: Claussen, Sophus: "Sophus Claussens Lyrik Bd. 5: Fabler", i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens Lyrik Bd. 5: Fabler*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 139. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-claussen07val-shoot-idm139805817529712.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Sophus Claussens Lyrik Bd. 5: Fabler

Pan, se note til *He VI Hexameter-Hymne til Pan og Giovanni* m. henvisn.

Hanegalet, symbol bl. a. på kampløst og årvågenhed *Galliens Hane* (efter fr.: le coq gaulois), symbol på Frankrig. Hane hedder på lat. gallus, et ord, der også betegner en galler. Under revolutionen satte man en hane som fanemærke i stedet for Bourbon'ernes liljer 140 *Levanten*, orienten

Brev til Chr. Rimestad af 14.7.1918: se *DV IV Livets Kermesse*. Om *Pan* og *Diamanten* hedder det: *Genkend den [: Digterens egen Stemme] i Pan og Diamanten. Thi det er den alnaadige Kærlighed hos Skaberen overfor den ulydige og selvblinde Skabning. Et Dansepøem, der kunde være fremstillet af Fokin og Fokina næsten i hvilket som helst Kostume: som en stor Digter og hans lille Elskede! som Mesteren og hans overmodige Discipel! som Frelseren og Menigheden! som den almægtige Guddom og den snævre lille Sekt, der tror at eje al Aand og ikke aner, at nye Kirker og Sekter kan fødes. Tag det som en Hverdagshistorie eller som det evige Sammenstød mellem skabende Vælde og skabt Værdi.*

Ordene Pan og Diamanten er ligegyldige Navne, - men de vækker Anelse om et æggende Modsætningsforhold, hvoraf Skaberbrunsten spirer frem med den Lyst eller ira quæ facit versus.

NkS 1340, 8°, XVII, 101: notat fra 1927 betitlet *Bøgernes Saga - Den indre Linie* - i parentes ((*Pan* og *Diamanten*)), i alt væsentligt forlæg for *Ft* 51,1.13-52 (1. 28 fortsættes u. punktum: - *ja umoralsk lever paa hans uendelige Godhed*. L. 31-32 derfor ej i ms.). Notatet fortsætter - efter markeret afsn. - om *Pan* og *Diamanten*, og altså ikke som *Ft* om *Væk ikke Svanerne*:

Hver Gang en ny Slægt fødes, en ny Pan, en ny Messias, optræder disse Konflikter mellem en gammel Slægts dødsdømte Selvovervurdering og den nyskabende Aand, der kræver sit Kongerige med samt de unge Prinsesser fra fordum [,] der ler ad ham.

Fornyelsen foregaar kun langsomt. Og Prinsesserne kan spille Albevidsthed mange skrækkelige Puds, før Guden - Aanden - finder paa at afsætte Prinsesser og indsætte nye.

For Resten kunne der skrives en Komædie, et Drama, en Tragedie om det samme. 141 Og

Glarmesterdrenge, Søn af en Forgylder, der gaar ud med Diamanten, vilde virksomt kunne sætte Pan i Skak ved at være de nedarvede Realiteters aktuelle og kraftige Forsvarer...

Det ender saamænd med, at de forbyder Skaberen med de paniske Kræfter at frembringe sine nye Ædelstene - for at de gamle ikke skal gaa ud af Kurs, og for at de falske ikke skal blive helt overflødige.

Hvis det drejer sig om Messias, maa han bestige Korset. NkS 4978, 4°, VI: brev fra Asta Nielsen 29.1.1917 bl. a. om en evt. filmatisering af digtet

NkS 2172, 2°, I, 3a, 85-87: udk. til den epilog til *Fabler*, som omtales i *Efterskriften* s. 128. *Pan* og *Diamanten* søges karakteriseret